

Sygn. akt: I 1 C 1424/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Iwona Tusk-Kasiewicz
Protokolant:	protokolant Agata Langa

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Finanse Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

przeciwko L. S.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego L. S. na rzecz powoda (...) Finanse Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 290,37 zł (dwieście dziewięćdziesiąt złotych trzydzieści siedem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 marca 2018 r. do dnia zapłaty;

II. odstępuje od obciążania pozwanego kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) Finanse Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko L. S., domagając się od niego zapłaty kwoty 290,37 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz kosztami procesu. Powód wskazał, iż udzielił pozwanej pożyczki gotówkowej w kwocie 838,59 zł zgodnie z umową z dnia 12 sierpnia 2017 r. Wobec nieregulowania przez pozwanego powstałego zadłużenia w całości, powód wypowiedział zawartą umowę pożyczki. Powód podkreślił ponadto, iż zadłużenie pozwanego wynosi 290,37 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 marca 2018 r. do dnia zapłaty.

(pozew – k. 4v-7)

W dniu 6 kwietnia 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. VI Nc-e 468983/18, w którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty - k. 7v)

Pozwany wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, podnosząc że kwota jego zadłużenia powinna być już spłacona, gdyż uiszczał regularnie kwotę 200,00 zł, a pozostała do spłaty część zadłużenia miała zostać spłacona z dokonanych nadpłat.

(sprzeciw - k. 6v-8)

Postanowieniem z dnia 4 maja 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

(postanowienie z dn. 4.05.2018 r. – k. 10v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 sierpnia 2017 r. między (...) Finanse Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. a L. S. została zawarta umowa pożyczki gotówkowej, na mocy której L. S. została udzielona pożyczka gotówkowa w łącznej kwocie 838,59 zł. Na kwotę pożyczki składały się zgodnie z §1 ust. 3 umowy: prowizja w kwocie 217,41 zł oraz kwota netto pożyczki w wysokości 621,18 zł, która to została zaksięgowana na poczet zobowiązania pozwanego tj. umowy pożyczki nr (...). W §7 ust. 1 umowy pożyczki pozwany zobowiązał się do spłaty całości udzielonej mu pożyczki do dnia 12 grudnia 2017 r. w 4 miesięcznych ratach, w tym pierwsze 3 raty powinny wynieść nie mniej niż 189,69 zł, a czwarta rata powinna być stanowiąc kwotę pozostałą do całkowitej spłaty zadłużenia. Zgodnie z § 3 umowy powód za udzielenie pożyczki pobrał jednorazową prowizję w wysokości 35 % kwoty pożyczki tj. 217,41 zł, która to prowizja została pobrana z kwoty udzielonej pożyczki. Nadto zgodnie z § 6 ust. 1 umowy pożyczki określono sumę wszystkich kosztów, które pożyczkobiorca – pozwany był zobowiązany ponieść w związku z zawartą umową pożyczki. Koszty te wyniosły łącznie 236,18 zł. Na w/w kwotę składały się odsetki umowne za cały okres udzielenia pożyczki w wysokości 18,77 zł oraz prowizja w wysokości 217,41 zł. Strony w § 5 ust. 1 w/w umowy ustaliły oprocentowanie pożyczki – odsetki za korzystanie z kapitału w wysokości 10% w stosunku rocznym za okres od dnia wypłaty środków tytułem pożyczki do dnia umówionej spłaty pożyczki. Zgodnie z § 14 ust. 4 umowy pożyczki uzgodniły sposób księgowania wpłat tytułem ewentualnego zadłużenia powstałego po stronie pozwanego. Zgodnie z umową zaległe wpłaty zaliczono w następującej kolejności: określone w umowie pozaodsetkowe koszty pożyczki, odsetki od zadłużenia przeterminowanego, odsetki zaległe od pożyczki w sytuacji normalnej, zadłużenie z tytułu pożyczki (niespłacony kapitał pożyczki), odsetki bieżące i bieżące zadłużenie z tytułu pożyczki.

Pozwany wykonał zobowiązanie częściowo i dokonał następujących wpłat: w dniu 7 września 2017 r. pozwany dokonał wpłaty gotówkowej kwoty 200,00 zł, która została zaliczona na poczet najstarszej wymagalnej raty pożyczki zgodnie z harmonogramem spłat wynikającym z umowy pożyczki, w dniu 10 października 2017 r. pozwany dokonał wpłaty gotówkowej kwoty 200,00 zł, która została zaliczona na poczet kolejnej raty, w dniu 16 listopada 2017 r. pozwany dokonał wpłaty gotówkowej kwoty 179,00 zł, która została zaliczona na poczet kolejnej raty. W dniu 29 grudnia 2017 r. powód wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty z tytułu zaległej pożyczki na kwotę 278,68 zł wraz z skapitalizowanymi maksymalnymi odsetkami za opóźnienie liczonymi w wysokości 14,00 % rocznie od dnia wymagalności raty tj. 13 grudnia 2017 r. do daty skierowania wezwania do zapłaty tj. 29 grudnia 2017 r. Powód w wezwaniu do zapłaty zakreślił pozwanemu 7 – dniowy termin do wykonania zobowiązania. Wezwanie zostało doręczone pozwanemu w dniu 3 stycznia 2018 r., lecz okazało się ono bezskuteczne. Zgodnie z § 18 umowy pożyczki w przypadku wystąpienia zaległości w spłacie dwóch rat pożyczki, powód może wypowiedzieć umowę pożyczki. Powód w dniu 25 stycznia 2018 r. – wystosował do pozwanego na piśmie kolejne wezwanie do zapłaty na kwotę 283,38 zł wraz z wypowiedzeniem umowy pożyczki. Na w/w kwotę wezwania składały się: kwota 278,68 zł tytułem zaległego kapitału pożyczki – zaległych rat: 4,70 tytułem skapitalizowanych maksymalnych odsetek za opóźnienie od dnia wymagalności

Mimo skierowanego wezwania do zapłaty pozwany nie spłacił należnego zobowiązania według stanu na dzień wniesienia pozwu zadłużenie pozwanego wynosiło 290,37 zł w tym :

- 1) 285,91 zł tytułem niespłaconego kapitału pożyczki,
- 2) 2,38 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych (tj. odsetek maksymalnych zgodnie z § 5 ust. 1 umowy pożyczki gotówkowej numer (...)),
- 3) 2,08 zł tytułem skapitalizowanych odsetek maksymalnych za opóźnienie.

(niesporne, nadto: umowa – k. 23 – 24)

Pozwany zawierał kolejne umowy pożyczki celem utrzymania siebie i rodziny, z którą pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym, a także w celu spłaty wcześniejszych pożyczek.

(niesporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z w/w dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, których prawdziwość nie była kwestionowana przez stronę pozwaną i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności.

Powód domagając się zapłaty od pozwanej kwoty 290,37 zł wraz z odsetkami umownymi powoływał się na umowę pożyczki z dnia 12 sierpnia 2017 r. Podstawę prawną żądania powoda stanowi więc art. 720 k.c.

Pozwany kwestionował zasadność żądania powoda, poddając w wątpliwość wysokość zadłużenia, jednak nie przedstawił żadnych wiarygodnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Wobec tychże braków wątpliwości Sądu budzi twierdzenie powoda, aby wykonał on swoje zobowiązanie wynikające z łączącej strony umowy pożyczki. Podkreślić należy, że to strona która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, a sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie sygn. VI ACa 1644/13).

Wobec powyższego zarzutu pozwanego Sąd uznał, iż powód wykazał wysokość żądanej kwoty 290,37 zł. Z rozliczenia tego oraz pozostałych przedstawionych przez powoda dokumentów, zwłaszcza z treści umowy ratalnej pożyczki gotówkowej, wynika, że powód zasadnie i we właściwej wysokości naliczył pozwaną zarówno odsetki umowne (zgodnie z § 5 ust. 1 umowy), jak i skapitalizowane odsetki maksymalne za opóźnienie (zgodnie z § 10 ust. 3 umowy)

W związku z powyższym Sąd uznał, iż roszczenie powoda zostało przez niego wykazane tak co do zasady, jak i co do wysokości, a zatem powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pkt. 1 wyroku, na podstawie art. 720 k.c. w zw. z art. 481 k.c. i art. 482 k.c., Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 290,37 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 marca 2018 r. do dnia zapłaty.

Sąd odstąpił w punkcie 2. wyroku od obciążania pozwanego kosztami procesu, gdyż w niniejszej sprawie w przekonaniu Sądu zachodzi szczególny przypadek, o jakim mowa w art. 102 k.p.c. Sąd miał na względzie to, że pozwany zawierał kolejne umowy pożyczki z uwagi na trudną sytuację materialną i w celu utrzymania rodziny, z którą mieszka, a także by spłacić poprzednie zadłużenia. Sąd uwzględnił również okoliczność, że pozwany nie jest już osobą czynną zawodowo, a trzyosobowa rodzina utrzymuje się z emerytury pozwanego i jego małżonki. Obciążenie pozwanego kosztami postępowania nadmiernie obciążałoby jego domowy budżet. W związku z powyższym spełnione zostały przesłanki art. 102 k.p.c.